

Simson

[Paratekst Nawerk]

Klinkdicht

Wie staag in Neêrduits zoekt zijn taal hier te onthouwen,
die komt, aanschouwt hoe onz' Abram de Konink mild,
door zijn vernuft en konst tezaam (hier leren wilt!)
't bedrog dat heim'lijk schuilt onder beveinsde vrouwen.
5
Gelijk als hierna volgt, konstlievers, wilt aanschouwen,
hoe Delila door list Simson het haar afscheert,
die duiz'd manlijke mans het onderst' opwaarts keerd',
wordt listig door een vrouw gebrocht in groot benauwen.
10
Zijn vijand zeer verheugd meende 't was toen teniet,
toen Simson door een vrouw was komen in 't verdriet,
maar zijn dood nog verslond bij drieduiz'd Filistijnen.
Hierin gij merken kondt wat sterkte is met vliet,
als onze Rijmerd hier in reênrijk heeft bedied,
en aardig op 't toneel ziet men 't naar 't leven schijnen.

*L.V.Y.*¹

Eerdicht op Simsons treurspel van Abraham de Koning

Gij Grieken die met uw gedichten opgeblazen
de wereld wondert en de volken doet verbazen,
die met uw namen van onsterfelijke lof
verwonderingen maakt de volken die in 't stof
5
van duisternissen, wild, versteken en bedoven,
gans kundeloos, nochtans uw grote dingen loven.
Indien gij spannen kondt met *Rome* allebei
van dichters uitgekeurd poëtelijk een rei-
en wapenrijk tezaam, uw woorden deft en reden,
10
op 't sierelijkste mocht opsmukken en bekleden,
ja alles rechten uit, wat uit te rechten stond,
'k wed, gij in deze eeuw Hollandse borsten vond
bezwangerd met een moed, zowel van hert als harsen,
om u (trots zulks) met reên, om redenen te parsen,
15
en dat op hunne taal, met woorden rijk van zin,
van treurigheden, of van blij', of droeve min,
van boerterijen, 't zij, of klein, of grote zaken,
of zouden u, gelijk gij haar, patronen maken,
waaruit gij ziften zoudt, de pracht, de pronk, de praal
20
van hare, even als zij doen van uwe taal.
Zo bralt nu zonderling van geesten uitgenomen

het prachtig *Amsterdam*, zo uitgerustet komen
de dichten welgevoegd van staal, van schik, van maat,
dat de verwond'ring in verwond'ren zelf bestaat.
25 Aan *hoofden* ziet men 't, en *koningen* openbaren,
alsof het *Griekse*, en al *Roomse* dichters waren.
Dat zeggen werken, en dat zeg eenieder stuk
gemeen aan elk, en voor de wereld in de druk.
30 Dat zegge *Simson* ook, deez' *Simson* die begrepen
is van vernuftig brein, van zinnen wel beslepen.
Deez' *Simson* die, hoewel van leden groot, en grof,
door 't minnen krijgt zijn dood, en door zijn sterkte lof
bij overleefde, en nog levende geslachten,
35 die roemen zijn geweld, en zijne min verachten,
hem ziende nu alhier zelf winnaar, zelf vermand,
zoeken te roemen u, dichter, en uw verstand,
met stoffe waardig om ter ere te verheffen,
maar uw waardije schijnt hun machten t' overtreffen,
als machteloos bij u, *o koninklijk Poëet!*,
40 die wel terecht verdient dat gij nu Konink heet.
Laat *Grieken* roemen nu, want alle dat ze houwen
bij hun gemeen te zijn, dat moogt gij hier aanschouwen.
Laat kwelen hun van min, hier hebt gij die verbeeld,
dat ieder woord, en vers, u een verwond'ren steelt.
45 Wilt gij manhaftigheid, of wilt gij veinzen, smeken,
dat ziet gij door een vrouw, doortrapt, en schalk besteken.
Wilt gij verbaasdheid van verblufte Filisteën?
Wilt gij hun val? En wilt gij Is'rels treurigheên?
Hier hebt gij 't uitgekipt, van ongemene standen,
50 hier hebt gij t'zaamgevoegd, gebreideld met de banden
van wetenschap, en konst, zo geestig uitgebromd,
dat hem, en wel terecht, de lauwerier toekomt,
en dat poëten t'zaam hem sierelijke vlechten
een groen onwelkbaar krans, om op zijn hoofd te hechten.

*Een boven al*¹